

LA NIT

Que trista està la Nit sense la Lluna
encar que tot el cel sembla una estrella!
Entre totes les nits no n'hi ha alguna
que com la nit sense lluna siga bella!
I els grills com canten son ric-ric harmònic!
I com fan les ovelles llurs planyits!
És un majestuós poema simfònic
la nit de la lluna entre les altres nits!
Allà, quan tot és fosc i la sirena
encisa amb sa veu dolça al navegant,
que és dolç atravessar la mar serena
mirant sols a la lluna i al davant!
La Lluna és una vela tota plena
que les marors del dia va creuant!

Bernat Artola